

VAN STOLKPARK KOERIER

Nieuws van en voor bewoners van het Van Stolkpark

Nr.4 - september 1979

Zes monumenten nader bekeken

In ons vorige artikel kondigden wij aan een zestal panden in het Van Stolkpark, welke naar onze mening stellig in aanmerking komen voor plaatsing op de Rijksmonumentenlijst, wat uitvoeriger te bespreken. Hieronder volgt dan de toegezegde uiteenzetting van drie panden op de Van Stolkweg, twee op de Hogeweg en één op de Parkweg.

Van Stolkweg 5 - Gepleisterd herenhuis met puntgevels, torenvormig hoekpaviljoen en veranda met rijke balustrade en siervazen op de hoeken. De puntgevel aan de voorzijde heeft een versiering met "akroteria", in de klassieke bouwkunst en het vroeg-19de-eeuwse Empire toegepaste, palmetvormige motieven ter bekroning van frontons. De ingangsomlijsting is in renaissancevormen uitgevoerd. Deze, rond 1880 gebouwde villa is een laat voorbeeld van de zog. eclectische bouwstijl, die in het derde kwart van de 19de eeuw toonaangevend was. Eclectisch is afgeleid van het Griekse werkwoord "eklegein" dat uitkiezen betekent. Dit wil zeggen, dat in deze stijl, die men kan beschouwen als een reactie op de neogotiek, motieven uit alle mogelijke stijlen (romaans, renaissance, barok, neoclassicisme) voorkomen, maar vrijwel geen gotische vormen. Het eclectisme kwam in ons land omstreeks 1860 op en werd sterk gepropageerd door de rijksbouwmeester Rose. Het door hem ontworpen gebouw aan het Plein 1, destijds Ministerie van Koloniën, was een van de eerste bouwwerken in deze stijl. In de loop van de zeventiger jaren maakte het eclectisme geleidelijk plaats voor de neorenaissance, waarvan het Van Stolkpark ook verscheidene voorbeelden telt.

Van Stolkweg 7a - "Villa Emma". Gepleisterd pand met windveer (met houtsnijwerk versierde daklijst van de puntgevel), boognissen boven de vensters en een veranda met bekronende siervazen. Karakteristiek is het ijzeren tuinhek. Dit huis is gebouwd in 1886 naar ontwerp van

de bekende Haagse architect H. Wesstra Jr., die o.m. ook Seinpost en het Dierentuiningebouw (beide thans afgebroken) op zijn naam heeft staan. Met J. C. van Wijk bouwde hij in 1882 - 1885 de Passage. Ook deze villa is een typerend, ofschoon laat voorbeeld van het eclecticisme. **Van Stolkweg 23** - "Villa Olanda". Voorbeeld van de neorenaissancestijl en een der monumentaalste woonhuizen, die ooit in Den Haag zijn gebouwd. Gebouwd in 1886, architect nog onbekend. Grootse opzet met souterrain, belétage en verdieping. Het souterrain is bekleed met rusticawerk (ruw behouden blokken natuursteen, een uit de Italiaanse renaissance afkomstig motief) en midden voor de gevel bevindt zich een bordes met een natuurstenen balustrade. Het middengedeelte van de voorgevel springt naar voren en is met zuilenstellingen opengewerkt: beneden Toscaanse zuilen, die een hoofdstel met fries dragen en boven Corinthische zuilen, die bogen ondersteunen. De vensters van de verdieping worden bekroond door zog. gebroken frontons met een

Maandagavond 29 oktober
Najaarsvergadering in het 1e VCL

19.45 uur Ontvangst met koffie
20.00 uur Bespreking gang van zaken gevolgd
door voordracht met dia's
"SCHILDERS IN EN OM HET
"VAN STOLKPARK"
door mejuffrouw Anne Wagner

Trap in neo - Lodewijk XV stijl. Villa Olanda, Van Stolkweg 23.

siervaaasje in het midden. Opmerkelijk monumentaal is ook het tuinhek met zijn natuurstenen pijlers. In overeenstemming met het uitwendige is ook het interieur luisterrijk uitgevoerd. Men vindt er grote kamers met rijke stucplafonds, betimmeringen en schoorsteenmantels, dat alles versierd met motieven, ontleend aan de renaissance, de Lodewijk XIV- en de Lodewijk XVI-stijl. Een prachtig stuk ambachtelijk werk is de grote, mahoniehouten trap met een balustrade in neo-Lodewijk XV-vormen (zie foto).

De Villa Olanda geeft een goed voorbeeld te zien van een voormalig patriciërshuis, dat, na een met veel smaak en deskundigheid uitgevoerde restauratie, thans als kantoor in gebruik is, zonder dat het historische karakter geweld is aangedaan.

Parkweg 9a - "Villa Heimonia". Dit huis, dat thans aan verscheidene particulieren een sfeervolle woongelegenheid biedt, is in 1908 gebouwd door de bouwmeester A. Broese van Groenou voor zijn vader W. Broese van Groenou sr. Van de neostijlen is hier weinig meer te merken: de architectuur in sobere baksteenvormen en de goed beeldhouwde en gesneden sculpturale details verraden de bouwtijd van het huis in de periode van vernieuwingen in de kunst uit het begin van de 20ste eeuw, toen de invloed van Berlage en de Art Nouveau de architectuur en de beeldende kunsten beheerste. Opmerkelijk zijn ook de tegeltableaux en het glas-in-lood, alsmede de tuin met zijn terrassen en borstweringen.

Hogeweg 16 - Deze gepleisterde villa, gebouwd in 1891 voor W. J. H. Furnée, bankier van koning Willem III, is een laat voorbeeld van eclecticisme. Het huis heeft een torenvormig uitgebouwd hoekpaviljoen dat driezijdig uitspringt en een curieuze gietijzeren veranda heeft. De gevels vertonen pleisterwerk in rusticatrant, hebben pilasters op de hoeken en een kroonlijst op consoles. Typerend voor de villabouw uit de eclectische periode is het afgeknotte Mansardedak met zijn dakkapellen.

Hogeweg 18 - "Villa Sandhaghe". Met zijn Duits aanvoelende architectuur vormt dit herenhuis een van de opmerkelijkste voorbeelden in Den Haag van de bouwtrant die men het best zou kunnen karakteriseren als de "Anti-Berlage-stijl". In het begin van de 20ste eeuw wees een deel van het "establishment", dat qua opvattingen en artistieke smaak conservatief was, de vernieuwingen van Berlage rigoureuus af. Ook in Duitsland bestond deze afwijzende houding en daar leidde dit tot de door Paul Mebes gepropageerd "Um Achtzehnhundert"-beweging. Men greep terug op de periode voor de neostijlen, vooral het 18de eeuwse Louis Seize. De Villa Sandhaghe verraadt duidelijk zijn verwantschap met deze stroming in zijn monumentale Mansardedak met dakkapellen en Lodewijk XVI-siervazen op de hoeken, de met zandsteen beklede gevels, de middenpartij met Ionische zuilenportiek en pilasters daarboven, de beeldhouwde festoenen in het fries en het bekronende fronton. Indrukwekkend is ook het tuinhek, dat de privacy van de vroegere bewoners moest garanderen. Deze villa is gebouwd in 1907 voor Gustav Müller, broer van de bekende mevrouw Kröller - Müller, die het Hubertusslot bij Otterlo en het Museum Kröller - Müller liet bouwen. De architect van "Sandhaghe" was L. J. Falkenburg.

Andere typerende voorbeelden van deze "Anti-Berlage-stijl" in Den Haag zijn de villa, die architect J. Limburg in 1911 aan de Tobias Asserlaan bouwde voor de margarinefabrikant Van den Bergh (in de volksmond "Het Botervlootje" genoemd), Maison de Bonneterie uit 1913 door A. Jacot en het kantoorgebouw op de hoek van de Prins Hendrikstraat en het Prins Hendrikplein, een schieping in neo-Lodewijk XVI-stijl door de architect F. A. Bodde uit 1915.

Drs H. P. R. Rosenberg

Van het goede en kwade om en nabij De Promenade

Toestand terrein Belvédère - Wij hadden nogmaals gevraagd om meer en grotere vuilbakken, liefst met dekfel op dit terrein. Ook hadden wij erop gewezen, dat van de banken, die er aanvankelijk waren, één was verdwenen en een ander nauwelijks bruikbaar was. In een en ander is inmiddels voorzien.

Voorts hebben wij een onderhoud gehad met een vertegenwoordiger van de Dienst der Gemeenteplantsoenen met het doel na te gaan, hoe een verdere achteruitgang van het gehele Belvédère-terrein kan worden tegengegaan. Voorzover mogelijk zullen er maatregelen worden getroffen tegen het willekeurig parkeren langs de grenzen van het terrein. Er zullen pogingen worden gedaan om de vorming van "sluipwegen", welke de erosie bevorderen, tegen te gaan of te beperken. De speelwerktuigen, welke in slechte staat verkeren, zullen worden verwijderd en beperkt blijven tot de omgeving van de schuilhut. De kleine vuilbakken zullen verdwijnen en er zullen wat "Tomado"-bakken worden geplaatst.

Wij hebben veel begrip voor ons verlangen tot bescherming van dit natuurgebied bij de plantsoendienst ondervonden, die op zijn beurt onze belangstelling op prijs stelt.

Verbetering verkeerssituatie kruising Duinweg/Kanaalweg - Ondanks de verbreding van de noordwestelijke trottoirhoek blijft de onoverzichtelijkheid van dit kruispunt bestaan. Wij hebben voorgesteld er een voorrangskruispunt van te maken en het aangebracht "oor" te verlengen in de richting van de Scheveningsweg.

Plantsoentje tegenover het VCL - Het bestuur heeft - mede als blijvende herinnering aan het vijfjarig bestaan van onze vereniging op 18 maart j.l. - gedacht aan een verbetering van het plantsoentje tegenover het VCL, op het kruispunt van de Van Stolkweg, Duinweg en Parkweg. Dit plantsoentje bevindt zich thans in een vrij desolate toestand, zodat een opknappbeurt op zichzelf al niet overbodig is. Van eventuele veranderingen zouden wij gebruik willen maken om de nagedachtenis van

Thomas van Stolk te eren. Onze ideeën bevinden zich nog in een zeer pril stadium - suggesties van wijkgenoten zijn welkom - en een eventuele uitvoering stuit voorlopig op financiële bezwaren.

Nieuwe "oude" lantaarns op de brug over het Schevenings Kanaal - Op deze brug, die de grens vormt tussen het Van Stolkpark- en het Westbroekparkgebied zijn op verzoek van de Wijkverenigingen "Van Stolkpark" en Belgisch Park/Westbroekpark en Scheveningen-Noord nieuwe lantaarns in oude stijl geplaatst. Thans kan de brug weer met een ster worden gehonoreerd: zij heeft zich aan de omgeving aangepast en meer "karakter" gekregen.

Defecte straatlantaarns - De afdeling Straatverlichting van het Gemeentelijk Energiebedrijf stelt het op hoge prijs een waarschuwing van u te ontvangen, als een of meer straatlantaarns in uw naaste omgeving niet branden. Bedoelde afdeling is nl. voor het constateren van defecten in belangrijke mate van dergelijke waarschuwingen afhankelijk. Het telefoonnummer is: 92.41.41.

Beveiligde oversteekplaats over de Prof. Mr. B. M. Teldersweg - De Wethouder van Openbare Werken, Verkeer en Vervoer heeft ons toegezegd de mogelijkheid na te gaan, of een met verkeerslichten beveiligde voetgangersoversteekplaats over de Prof. Teldersweg kan worden gerealiseerd. Wij hadden om zo'n oversteekplaats voor voetgangers en fietsers verzocht, gelegen circa 150 meter ten oosten van het kruispunt Van Stolkweg/Teldersweg.

Brief aan de Monumentenraad - Wij hebben op 3 juli

1979 onze reeds eerder aangekondigde brief aan de Monumentenraad verzonden, waarin wij voor een aantal panden in onze wijk plaatsing op een aanvullende monumentenlijst verzochten. Belanghebbenden en andere wijkgenoten zijn reeds terzake uitvoerig ingelicht. **Verlaagde trottoirs** - Aan ons verzoek om de trottoirbanden op hoeken van wegen ten behoeve van invaliden- en kinderwagens te verlagen wordt voldaan ter plaatse, waar trottoirs worden vernieuwd.

Hogeweg op TV - Tijdens de TV-serie over het "England-Spiel" kwam enige malen het perceel Hogeweg 6 op het scherm, deze villa was destijds het hoofdkwartier van "Oberstleutnant" H. J. Giskes, chef van de afdeling III F in Nederland (Abwehr Fremder Dienst), d.w.z. de contraspionage.

Frederik van Eeden in het Van Stolkpark - In zijn dagboek schrijft Frederik van Eeden op 25 november 1899: "Ik ben in Den Haag geweest en sinds veel verbeterd. Het pension Corsica op de Van Stolkweg. Het sanatorium. Het vegetarisch restaurant. Borel. Alles had de bekoring, die ook Rotterdam had toen wij Mary gingen afhalen. Maar heel anders. Va was rustig en gelukkig. Wonderlijk de griezelig leelijke omgeving die vol bekoring was en waarin ik zoo gelukkig voelde". Hoewel deze aantekening niet geheel duidelijk is, blijkt er wel uit, dat Van Eeden in het Van Stolkpark "rustig en gelukkig" was. "Corsica" was gevestigd op de Van Stolkweg 32, waar mejuffrouw M. D. Kricheldorff van 1897 - 1917 een pension hield.

In het kader van de Monumentenzorg

Verslag van de algemene ledenvergadering van 14 mei 1979.

De vergadering van 14 mei 1979 was dit maal in hoofdzaak gewijd aan de monumentenzorg. Aanleiding daartoe was de brief van 17 april 1979 van de wijkvereniging aan een aantal bewoners, wier panden naar de mening van de directeur van het Gemeentelijk Bureau voor de Monumentenzorg en het bestuur van de wijkvereniging in aanmerking komen voor plaatsing op de Rijksmonumentenlijst. Een zelfde brief werd geschreven aan de bewoners van panden, die weliswaar niet voor plaatsing op die lijst in aanmerking komen, maar toch in sterke mate "beeldbepalend", d.i. bepalend voor het karakter van het "Van Stolkpark" zijn. Ook voor laatstgenoemden zijn aan deze "uitverkiezing" soms wel enige consequenties verbonden.

Het bestuur is van oordeel, dat, nu het bestemmingsplan vrijwel "rond" is, zijn taak tot bescherming van het waardevolle in onze wijk niet is geëindigd. Want het bestemmingsplan biedt geen bescherming tegen vernieling of afbraak van die panden in onze wijk, gesticht rond 1900, die in hoge mate het karakter van onze wijk bepalen. Alvorens de Monumentenraad te verzoeken bovenbedoelde panden op de monumentenlijst te plaatsen, heeft het Bestuur de bewoners van zijn voornemen in kennis gesteld, gezorgd voor de benodigde documentatie

en tenslotte deze ledenvergadering belegd, waarin de heer A. P. Smaal, hoofd Voorlichting Rijksdienst voor de Monumentenzorg, uitvoerig en openhartig alle consequenties, verbonden aan de plaatsing op de monumentenlijst uiteenzette. Er werd druk gebruik gemaakt van de gelegenheid tot het stellen van vragen. Tenslotte wees de voorzitter er met nadruk op, dat, indien eigenaren bezwaren hebben tegen de plaatsing van hun pand op de lijst, daarvan uitdrukkelijk melding zou worden gemaakt. Enige films over het werk van de Rijksdienst voor de Monumentenzorg besloten deze avond, die door een vijftigtal bezoekers werd bijgewoond.

Door de vele aandacht, welke aan de monumenten werd besteed, was er maar weinig tijd voor het huishoudelijk gedeelte, dat door de Voorzitter dan ook kort werd gehouden.

Medegeedeeld werd, dat het bestemmingsplan op 23 april 1979 door de Gemeenteraad vrijwel ongewijzigd werd aanvaard. Ons bezwaarschrift is daarbij afgewezen. Tegen de wijziging van de bestemming van de tuin aan de Parkweg naast perceel nr. 18 in "eensgezinshuizen of meergezinshuizen" zal door ons beroep worden aangetekend bij Gedeputeerde Staten. Onze bezwaren tegen het drukke snelverkeer op de Kanaalweg blijven bestaan en wij zullen terzake tezamen met de andere belanghebbende wijkverenigingen actie blijven voeren, maar wij zien in, dat, nu de aanleg van de verbindingsweg Duinstraat-

Haringkade niet doorgaat, de mogelijkheid tot beperking van de stroomfunctie ernstig is bemoeilijkt. B & W zeggen uitdrukkelijk het met ons eens te zijn, dat de stroomfunctie van de Kanaalweg zoveel mogelijk moet worden beperkt. Wij zullen te allen tijde B & W aan deze woorden houden, maar een bezwaarschrift lijkt ons thans geen zin te hebben.

Verheugend is, dat voor de panden aan de Scheveningseweg een voorbereidingsbesluit in de zin van art. 21 Wet op de Ruimtelijke Ordening is genomen.

De meest uiteenlopende onderwerpen passeerden voorts in vogelvlucht de revue. Gesproken werd over de langzamerhand traditioneel geworden Oranjeborrel, die dit jaar maar liefst door 120 wijkbewoners werd bezocht. Dank werd gebracht aan het kantoor van Mrs. Brabers, Douma, Van Nispen en Leenen, waar de wijk zo gastvrij en zo geestrijk telken jare wordt ontvangen.

De trottoirs langs de Prof. Gerbrandyweg zijn hersteld, de Hogeweg en Duinweg komen spoedig voor herbestrating aan de beurt. Aan de Kanaalweg hoek Duinweg is "een oor genaaid"; wij hadden liever een groter oor gezien.

Het plan voor het terrein van de voormalige Emmakliniek is door de projectontwikkelaar Pan Eurohome aan het bestuur en omwonenden ter inzage verstrekt en uitvoerig toegelicht. Aan de bezwaren, destijds door ons voor de Welstandscommissie geuit, was in belangrijke mate tegemoet gekomen, zodat wij toezegden geen bezwaar meer te zullen maken tegen het laatste ontwerp van het bouwplan "Park en Duin", dat tegen aanvankelijk 36 flats nog maar 15 flats zal bevatten.

Veel klachten waren er over de parkeersituatie op de Van Stolkweg als gevolg van het in gebruik nemen van

nieuwe kantoorruimten aan de Scheveningseweg. Er is hiertegen formeel niet veel meer te doen, dan, dat verlangd kan worden, dat de politie toeziet op het nauwkeurig volgens de terzake geldende regels parkeren. Ernstig bezwaar bestaat ook tegen het feit, dat de werkers hun weg naar kantoor dwars door de beplanting nemen, nadat zij hun auto geparkeerd hebben. Behalve een gesprek met de wijkagent overweegt het bestuur over deze zaak contact op te nemen met de leiding van het advocatenkantoor, dat in het nieuwe gebouw is gevestigd. Het bestuur zal zich beraden, of en zo ja, wat er tegen deze "verontreinigende" factor in onze groene wijk kan worden ondernomen. Duidelijk is, dat de door ons gevraagde, maar nog niet toegestane bestemming van de binnenplaats van het VCL voor de auto's van de leraren, al biedt ze slechts gering soelaas, steeds dringender nodig blijkt.

Ook werden klachten over de verontreiniging van de omgeving van het VCL door de leerlingen herhaald; ondanks de door de rector georganiseerde proppendienst valt niet veel verbetering te constateren.

Tenslotte werden het jaarverslag over 1978 en het verslag van de najaarsvergadering van 6 november 1978 goedgekeurd. Het lid van de kascommissie, de heer Mr. C. J. Colijn, déchargeerde de penningmeester in een geestige toespraak, waarin hij de nadruk legde op de eenvoud van de "boek"houding zonder "boek" en van de giro"map", bestaande uit een hennepouwttje. Maar was deze eenvoud, het werken met zo weinig mogelijk kosten en uitsluitend met eigen mensen, niet juist de kracht van onze wijkvereniging? Nu onze wijkvereniging echter snel groeiende is, zullen de grappen van de heer Colijn door ons zeker ernstig worden genomen.

50 jaar Eerste V.C.L.

In de aflevering van februari schreef ik iets over de "buitenkant" van het Eerste V.C.L., over de verhuizing van het Van Stolkpark in 1931 en de gedaanteverwisseling. Nu iets over het karakter van de school, iets over de "binnenkant".

Het V.C.L. is geboren in een tijd dat jeugdbewegingen, naar aard en origine vaak zeer verscheiden, een grote bloei beleefden, in de periode na de Eerste wereldoorlog, toen de jeugd het niet meer nam. In tal van Europese landen zocht zij hartstochtelijk naar vormen om een intens verlangen naar saamhorigheid en een nieuwe levensstijl gestalte te geven.

In deze beweging prevaleerden gevoel en intuïtie boven het verstandelijke, won gemeenschapszin het van individualisme. Het ontstaan van het V.C.L. is eerder te begrijpen vanuit deze geestesbeweging.

Aan de school lag niet zozeer een onderwijskundige conceptie ten grondslag als wel een dieper stekend levensbeschouwelijk idealisme, waarvan de contouren uit de aard der zaak niet scherp zijn aan te geven. Allereerst ging het om de vorming, om versterking van de innerlijke kracht door gemeenschapszin, in het kader van de vrijzinnig-

christelijke levensovertuiging. Men zocht het wezenlijke, het innerlijke; het uiterlijke, het uitwendige was bijkomstig. Dat verklaart wellicht dat het V.C.L. niet in een kant en klaar schoolgebouw huisde, maar zolang als dat kon in die merkwaardige villa's. Lokalen met slaapkamerbehang, dat is niet zomaar, maar weerspiegelt iets van de mentaliteit. Men sprak ook welbewust niet van docenten of van leerkrachten, maar van medewerkers en onwillekeurig denkt men dan ook aan de Vrije School en aan de Werkplaats van Kees Boeke. Wat de onderwijskundige vorm betrof, koos men begrijpelijkerwijs voor het lyceum; die bood toen ter tijd de meeste vrijheid, wilde men niet geheel buiten de bestaande en gesubsidiëerde vormen van onderwijs terecht komen. Het Nederlandsch Lyceum dat in 1929 al twintig jaar bestond en daarmee het bestaansrecht van het lyceum bewees, was niet alleen voorbeeld, nee, er bestonden sterke banden. Bij de wieg van het jonge V.C.L. stond als een van de geestelijke vaders, prof. R. Casimir de eerste rector van het Nederlandsch Lyceum. En de eerste rector van het V.C.L., de latere prof. dr. N. V. Tenhaeff was leraar geschiedenis aan het "Neder-

landsch", hem volgden enkele andere leraren als mej. C. H. Idenburg, dr. Ernstman - later de eerste rector van het Huygens Lyceum te Voorburg - en L. M. de Haan. Maar nogmaals, alleen om het onderwijs in strikte zin ging het niet op het V.C.L. De aandacht richtte zich op de levensvormende waarde van het samenzijn en het samenwerken. Binnen dat geheel diende het onderwijs te figureren. Een school in de eigenlijke zin was het V.C.L. niet en wilde dat ook bewust niet zijn. Gemeenschapszin, gemeenschapsdienst, innerlijke kracht, sfeer, dat zijn werkelijkheden die allereerst dienen te worden ervaren, zij zijn moeilijk in systeem te brengen. Dit alles laat zich moeilijk verwezenlijken met grote aantallen. Kleinschaligheid, een woord dat men toen nog niet kende, is kenmerkend voor het V.C.L. Men huiverde voor de "grote school", (men huiverde voor de macht van het getal en men huiverde voor het succes en de populariteit dat alles zou slechts het wezenlijke, de innerlijkheid bedreigen en schade doen. Tenhaeff vatte dit alles samen met de veelbetekende term "Amerikanisme").

Zeer zorgvuldig was men daarom bij het toelatingsbeleid. Wie zijn kind op het V.C.L. wilde hebben, moest daar echt voor voelen. Vóór alles de overtuiging; gezin en school dienden gelijkgezind te zijn.

Je ging niet "zomaar" naar het V.C.L., het behoorde een bewuste keuze te zijn. Maar hoe merkwaardig, ondanks

die afkeer van het "Amerikanisme" of misschien wel juist daardoor, groeide het V.C.L. sterker dan men eigenlijk wenste. En als het dan niet anders kon, dan maar een tweede school, een tweede V.C.L., maar nimmer een "grote school".

Voldaan, verbaasd, maar ook met enige schrik zou Tenhaeff lijkt me, door het huidige schoolgebouw lopen, en het zou hem met weerzin vervullen als hij kon horen dat het huidige V.C.L. ongeveer 600 leerlingen telt. Maar hoe paradoxaal ook, dat aantal is in de geest van Tenhaeff en dat geldt ook van het gebouw, wanneer we denken aan de aantallen die de vele schoolgemeenschappen bevolken. Dan is het Eerste V.C.L. nog steeds een "kleintje". En is het niet merkwaardig dat de school over een lange periode genomen maar heel langzaam is gegroeid en nooit ver boven de 600 is uitgekomen, en kennelijk weerstand heeft kunnen bieden tegen de dwingende schaalvergrotere krachten die het "mammoettijdperk" kenmerken? En juist die geringe groei of die stabiliteit hebben veel uit de eerste jaren van het V.C.L. bewaard. We hopen dat hetzelfde idealisme en enthousiasme, vanzelfsprekend anders dan voorheen, het wezen van het Eerste V.C.L. kunnen blijven bepalen.

En dat nog lange tijd de "buitenkant" van de "oude villa" op de hoek van de Parkweg en Van Stolkweg de karakteristieke binnenkant van het Eerste V.C.L. mag representeren.

Wij hopen U tijdens ons lustrum (2e week van oktober) in onze school te mogen ontmoeten.

Vanzelfsprekend ontvangt U t.z.t. van ons een invitatie.

Drs. P. W. J. L. Gerretsen
Rector

Redactie:

Mr L. Davidson, Parkweg 30,
tel. 55 08 13
Anneke Landheer-Roelants
Thea Muusers-Jounet

Productie:

Macgraphic B.V., Kanaalweg 15,
tel. 55 79 06

Verspreiding:

Rob Luijer, Kanaalweg 27,
tel. 54 13 13

Wijkcontactambtenaar:

Z. C. Blok, Stadhuis, Burgemeester de Monchyplein 14, tel. 62 41 21, t. 2946

Rayonagent:

J. T. De Lange, Politiebureau, Duinstraat 23, tel. 61 41 41, t. 2165

Burenhulp:

Mevrouw A. E. M. Landheer-Roelants, Prof. P. S. Gerbrandyweg 3, tel. 54 12 96
Mevrouw E. H. van den Bussche-Pieters, Prof. P. S. Gerbrandyweg 7, tel. 55 75 09

Bestuur Wijkvereniging:

Voorzitter: Mr. T. Landheer, Prof. P. S. Gerbrandyweg 3, tel. 54 12 96

Vice-voorzitter: Mr B. J. E. Kroon, Hogeweg 4, tel. 54 09 85

Secretaris: Mr L. Davidson, Parkweg 30, tel. 55 08 13

Penningmeester: Th. H. Sorel, Van Stolkweg 28, tel. 55 53 28

Leden: Ir G. L. Hondius, Prof. P. S. Gerbrandyweg 1, tel. 55 73 28
R. P. Luijer, Kanaalweg 27, tel. 54 13 13

Wijkagent:

P. H. M. Versteegh, Politiebureau, Duinstraat 23, tel. 62 41 41, t. 27 78